

KADRINAS.

Enno KAPSTASE foto

HOMME, 23. JUUNIL TÄHISTAME ESIMEST KORDA PÄRAST PIKKI AASTAID VOIDUPÜHA TAAS RIIKLIKU TÄHTPÄEVANA.

«Eesti Entsüklopeedia» ütleb Võnnu lahingu kohta järgmist...

Landeswehr loodi novembris 1918 Riias Balti sakslaste algatusel ja Saksa okupatsioonivõimude soodustusel kui vabatahtlike väekoondis asutatava Balti hertsogiriigi kaitseks... Sõjakäik Landeswehri vastu otsustati (1919. aasta — toim.) 20.—23. juunil toimunud võitlustega, mis arenesid Lemsalu-Stalbe (Stolbeni)-Rauna jõe — Rauna (Ronneburgi) üldjoonel ja mida tuntakse Võnnu* lahingu nime all. Eesti vägedest teotses sellel joonel 3. diviis, toetatud 2 soomusrongist, kokku 5590 tääki, 144 kuulipildujat ja 24 suurtükki. Vaenlane oli koondanud meie vastu u. 5200 tääki 300 kuulipilduja ja 50 suurtükiga. Eesti vägede kui kaitseja jõud olid kistud laiale 80 km-sel rindel Liivi lahest Riia-Pihkva kiviteeni. Vaenlane oli koondanud oma peajõud — Landeswehri — Võnnu alla. Ta pealetungi pidi toetama «Rauddiviisi» küljekaitse pataljon. Viimane alustas pealetungi 19. juunil, sai aga 20. juunil 9. polgu 2. pataljonilt otsustavalt lüüa Lemsalu all. 20. juunil alustasid pealetungi «Rauddiviisi» peajõud ja vallutasid Straupe (Roope). Pealetungid Stalbe sõlmpunkti vallutamiseks kahe järgneva päeva jooksul löödi tagasi 6. polgu osade poolt, kuna 3. polk hoidis käes oma positsioonid Rauna kõrgendikel. Võnnu all murdis Landeswehr 21. juunil läbi Läti 2. Võnnu polgu rinde ja jõudis õhtuks 10 km kaugusele Volmarist. Abiks saatis ülemjuhataja Kuperjanovi partisanid ja 22. juunil ka Kalevlaste Maleva ja 1. jalaväepolgu 2. pataljoni patareiga, kes, asunud Võnnu alla vastupealetungile, löid vaenlase põgenema. 23. juunil tungisid soomusrongide dessantmeeskonnad esimestena Võnnu linna. Algas vaenlase jälitamine Riia suunas.

* Võnnu (läti k. Césu aprinki), mk. Läti Liivimaa keskosas, Koiva keskjooksul, 3240 km², 60 520 el. (1935); samanimelise linnaga (läti k. Césis, sks. Wenden), Koiva jõe ja Valga—Riia raudtee ääres, 8748 el. (1935).